

Buja łania, buja koń;
Hej opryszki bijmy w dłó i t. d.

Wiersz ten opuściłem, bo do opisu Kleina nie należy a również nie ma związku ze zbójnikami tatrzańskimi.

DODATKI I UZUPEŁNIENIA.

Do „Ludu“ III., str. 78, pisze prof. L. Mlynek, co następuje: Wiersz „nieznanego autora“ p. t. „Pół godziny szkoły po egzyrcyrcie (który wydrukowany jest z pewnymi wariantami w dziele Świętka: „Lud nadrabski, Kraków 1893, str. 234 z uwagą, że autorem jego jest „kapral Grela“, Red.), zaczynający się od słów: Antret rekruty do szkoły i t. d., napisał Zugführer w Cadre od 13 pułku piechoty (Kraków) Skrzatek, rodem z Bochni. „Znałem go osobiście i byłem świadkiem jak układał“, opowiadał o nim Józef Śliwiński ze Sierczy. Przed Skrzatkiem tej „oracy“ nie znano przy wojsku. Najpierw nauczyli się jej żołnierze od 13, a później dostała się do 56 pułku, wkrótce rozeszła się po wszystkich pułkach zachodnio-galicyjskich a nawet dostała się „na wieś“. Tego Skrzatka przypominam sobie i chwilę, kiedy zaczęto przy wojsku deklamować powyższą „oracyę“.

ROZBIORY I SPRAWOZDANIA.

Włodzimierz Czerkawski. Wielkie gospodarstwa, ich istota i znaczenie. Rozprawy Akademii umiej. Wydz. histor.-filozof. Ogólnego zbioru t. XXXIV. W Krakowie. Nakładem Akademii umiej. Skład główny w księgarni spółki wydawniczej polskiej r. 1897.

Z pojęciem ekonomicznem „wielkiego gospodarstwa“ łączymy zwykle wielką produkcję, a że ostatnia jest, jak wiadomo, obecnie panującą formą ekonomicznego wytwarzania „dóbr“, to też analiza krytyczna „istoty i znaczenia wielkich gospodarstw“, jaką podaje nam p. Czerkawski, zasługuje już *a priori* na baczne uwzględnienie ze strony czytelników i krytyków, Nie tylko jednak z tego ogólnego stanowiska, ale i ze względu na rzeczywistość naukowe i skrupulatne przedstawienie przedmiotu, wypada nam rozprawę p. Czerkawskiego rozpatrzyć ściślej.

Autor zaraz w wstępnym rozdziale swej pracy („Podział gospodarczy społeczeństwa“, str. 1—20) zaznacza, że nie będzie się trzymał szablonowych, utartych dróg w swem studyum, że przeciwnie w nauce ekonomicznej dzisiaj krytyka zwraca się nawet przeciw podstawowym założeniom nauki dotychczasowej; dlatego też — pisze — „należy (także) przy oma-